

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Oboer/125/2014                |
| Identifikačné číslo spisu: | 7813205117                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.07.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Anna Marková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7813205117.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnej: D. A., nar. X. M. XXXX, bytom P., o vymoženie 1 617,48 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10Er/522/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2014 č. k. 5CoE/133/2013-31, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .  
P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Okresný súd Rožňava uznesením z 13. mája 2013, č. k. 10Er/522/2013-13 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd prvého stupňa posúdil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného - Poštovou bankou, a. s., Bratislava a povinnou, založený zmluvou o úvere ako spotrebiteľský úver a aplikoval naň ust. § 52 ods. 1, 3, 4 a § 53 ods. 1, 4 písm. r/ a 5 § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Súd poukázal, že z úverovej zmluvy je evidentné, že je uzatvorená na pripravenom tlačive, do ktorého sú vpísané údaje o povinnej a výška úveru. Povinná nemala možnosť zmeniť obsah všeobecných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy. Povinná mala možnosť len akceptovať, alebo neakceptovať zmluvu o úvere ako celok. Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná, bola jej odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Predmetná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah, čím naplnila znaky neprijateľnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a je v súlade s ust. § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 30. januára 2014, č. k. 5CoE/133/2013-31 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade bolo potrebné posúdiť platnosť doložky, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc. Rozhodcovský súd založil svoju právomoc na ustanovení Zmluvy o spotrebnom úvere, na ust. bodu 11.2 Obchodných podmienok pre úver a ust. bodu 10.2 Všeobecných obchodných podmienok, otázku prijateľnosti doložky skúmal v súlade so smernicou len z hľadísk, ktoré v čl. 3 bod 1., 2. a v čl. 3 ods. 3 bod 1 písm. q/ výslovne pripúšťa, skutkové závery, ktoré v súvislosti s platnou doložkou urobil, majú povahu zjavných skutkových zistení vyplývajúcich z uvedených podkladov, preto jeho záver o tom, že posudzovaná doložka je neprijateľná, a preto je neplatná, nie je v zjavnom rozpore s účelom a zmyslom smernice a ani v zjavnom rozpore s obsahom spisu a listiny, ktoré mal súd k dispozícii, takýto záver umožňovali. Keďže exekučný súd zistil, že rozhodcovský rozsudok predložený oprávneným, je v rozpore so zákonom, dospel k správne záveru, že nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.); c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d/ odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), f/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a g/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie, podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014, 5 Oboer 33/2013, 5 Oboer 19/2013, 5 Oboer 7/2013, 5 Oboer 72/2013, 5 Oboer 114/2013, 5 Oboer 122/2013, 5 Oboer 48/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.